

[Himmelstrup.]

rakter, hvilket har bevirket, at man netop ikke kan slutte de flersidige Aftaler, hvorfor man fra dansk Side henviser til, at vi maatte ind i dette Arrangement gennem Afslutningen af tosidige Aftaler. Jeg kan ikke læse det paa anden Maade, men det er ogsaa en af de Ting, vi formentlig kan faa Oplysning om under den kommende Udvalgsbehandling.

Rager: Jeg kan indskrænke mig til at rette en Tak til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup for den Indrømmelse, han gav. Jeg forstaar, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup fremtidig, naar han omtaler den Toldpolitik, der er ført i Tiden 1930—1936, og omtaler de Toldforhøjelser, der er kommet, ikke vil undlade at nævne, at der ogsaa er indført Toldnedsættelser, selv om disse Toldnedsættelser — det indrømmer jeg det ærede Medlem — ikke kommer op paa samme Beløb som Toldforhøjelserne. Naar det ærede Medlem vil supplere dette med, at der mellem de Toldforhøjelser, der var, ogsaa var en Række Toldforhøjelser paa Kødvarer, Fjerkræ og forskellige andre Landbrugsprodukter, paa Asperges og andre Havebrugsprodukter, har det ærede Medlem i Virkeligheden gjort det, det ærede Medlem bør, nemlig refereret ganske upartisk og sagligt, hvad der har fundet Sted. Det har glædet mig, at det ærede Medlem paa min Foranledning har indrømmet, at dette alt sammen bør nævnes. Det forstaar jeg det ærede Medlem er enig i, og det takker jeg ham for.

Oluf Pedersen: Jeg forstaar ikke, at den højtærede Udenrigsminister ikke kommer ind paa Problemet om, hvordan det stiller sig med den Lov om Varebytte, som gjaldt forud for 1931, om den er sat ud af Kraft, om man tror, at man i Danmark kan vedtage, at nu gælder de økonomiske Love ikke mere, og derfor ikke mere tror, at øget Import automatisk medfører øget Eksport. Hvis man mener det, forstaar jeg ikke, hvorfor man begrænser Importen og dermed i Virkeligheden Eksporten.

Den højtærede Udenrigsminister siger: Vi maa følge den Politik, de store Lande følger. Men før man i 1931 gik over til Planøkonomi, saa vi, at de store Lande drev Planøkonomi i stor Udstrækning, og at Danmark ikke fulgte med. Dette var til Fordel for Danmark; der var stadig øget Samhandel, større Velstand i Danmark, medens det, efter at Danmark er fulgt med, er gaaet den modsatte Vej. Dertil kommer,

at hvis man ser paa Verdensomsætningen siden 1931, saa er den steget — der regnes i Guld med 10 pCt. — samtidig med, at Danmarks Andel i Verdenshandelen er faldet, saadan at af den samlede Verdensomsætning havde Danmark 2 pCt. i 1931 og kun ca. 1½ pCt. i 1936, en Nedgang paa ikke mindre end en Fjerdedel. Dette tyder dog ikke paa, at det System, som vi gik ind paa i 1931, er til Fordel for Danmark. Jeg kan ikke se, at det ikke maa være modsat.

Saa siger den højtærede Udenrigsminister: Ja, men det er forkert at gøre det op fra 1931. Nu er jeg ikke enig med den højtærede Udenrigsminister — vi ser da ogsaa, at Statistisk Departement netop har gjort det op fra 1931, og i 1931 havde man jo begyndt paa Restriktionerne. Men lad os nu følge den højtærede Udenrigsminister og gøre det op fra 1932 til 1936, det sidste Aar, for hvilket der foreligger Oplysninger om baade Varepriser og Mængder. Det viser sig da, at maalt i skandinaviske Guld kroner faldt Danmarks Import fra 1932 til 1936 fra 774 til 701 Millioner samtidig med, at Finlands steg fra 138 til 307, Norges fra 458 til 506 og Sveriges fra 794 til 957. Dette viser, at det maa være en Fejltagelse, naar den højtærede Udenrigsminister paastaar, at naar vi gør det op fra 1932, skal det vise Fremgang.

Den højtærede Udenrigsminister vil vel saa sige: Ja, men i 1937, det Aar, vi nu er inde i, har vi haft stor Fordel af Valutacentralen. Hvis den højtærede Udenrigsminister vil gøre det gældende, kunde der være Grund til at se paa, hvordan det virkelig er gaaet til. Det, der er sket i 1937, og som har gjort, at Danmark har faaet en Stigning i Samhandelen, det er, at man over for Tyskland delvis har suspenderet Valutacentralen, at man har sagt: Godt, nu giver vi los for Varebyttet! Det er det, vi ønsker fra vor Side, at man skal give fri Adgang til Tuskhandel. Man kan godt have Frihandel selv med Tuskhandel. Men den danske Regering maa gaa ind paa, i Befolkningens egen Interesse, altid at give Lov til, at man bytter Varer mod Varer, og det har den danske Regering adskillige Gange afslaaet. Nu har man gjort det for Tysklands Vedkommende, og det er dette, der har bevirket Fremgangen. Altsaa, Fremgangen er ikke en Følge af Regeringens økonomiske Politik, men det er stik modsat. Det er dette, at man paa et Omraade har forladt denne Politik, der har givet den Fremgang, der har været i det sidste Aar.